

270. Ne mondjátok nekem

Georg Neumark
(1621–1681)

Ne mond - já - tok ne - kem, mily gaz - dag
Ha - tal - mát nem tar - tom i - gaz - nak,
E - zer kin - csé - vel a vi -
S nem bol - do - gít az, a - mit
lág! ád. Ke - res - se más, a -
mit sze - ret, Jé - zu - som
áld meg — en - ge - met.

2. Boldogságom kezdete, vége, Szépségem Ő és aranyam, Szemeimnek gyönyörűsége, Vele a szívem tele van. *Keresse más, amit szeret, Jézusnál jobb cél nem lehet!*

3. Elmúlnak a világi vágyak, A testi szépség oda lesz, Idővel mind semmivé válnak, S az is, mit emberkéz szerez. *Keresse más...*

4. Ő életem világossága, örök igazság és erő, Ő a szőlőtő, én az ága, Lelkem hatalmas vára Ő. *Keresse más...*

5. Királyom Ő, megvette nékem Az üdvöt: mennyországomat. Velem van a kísértetésben, S a kárhozatból kiragad. *Keresse más...*

Angelus Silesius (1624–1677) (Tranoscius 469)